

תת"ע 11694/01/19 - מדינת ישראל נגד קובטי אינאס

בית משפט השלום לתעבורה בחיפה

תת"ע 11694-01-19 מדינת ישראל נ' קובטי אינאס
תיק חיצוני: 14117221037

בפני	כבוד השופט אור לרנר
מאשימה	מדינת ישראל
נגד	
נאשמת	קובטי אינאס

החלטה

הנאשמת עותרת לביטול פסק הדין שניתן בהיעדרה ביום 4.2.19.

הנאשמת טוענת כי לאחר שהגישה בקשה להישפט הוזמנה לדיון ביום 30.10.18 (מציגה הזמנה תומכת), אך ביום זה פניה הושבו ריקם ולמרות שהמתניה להזמנה למועד חדש, זו לא הגיעה, עד אשר הגיע אליה פסק הדין. עוד טוענת הנאשמת, מבלי לפרט או להסביר כיצד, כי יש בידה להוכיח את חפותה.

המאשימה מתנגדת לבקשה וטוענת כי הנאשמת זומנה כדין לדיון.

דין הבקשה להידחות.

תקנה 44א לתקנות סדר הדין הפלילי, התשל"ד-1974, קובעת חזקת מסירה, מקום בו ההזמנה לדין נשלחה בדואר רשום, אלא אם הנאשם יוכיח כי לא קיבל את ההזמנה לדין מסיבות שאינן תלויות בו. זאת לא עשתה הנאשמת. הנאשמת כלל וכלל לא התמודדה עם אישור המסירה או עם תוכנו ופרט להעלאת טענה כללית כי לא קיבלה זימון לדיון לא התייחסה לכך. אין באמור כדי לסתור את חזקת המסירה (ר' עפ"ת 37016-12-18 נבואני נ' מדינת ישראל [25.12.18]).

בנוסף, עיון באישור המסירה שצורף לתיק מלמד כי זה הוא נשלח לכתובת הרשומה של הנאשמת, אותה כתובת אשר צוינה בבקשתה להישפט, וחזר בציון "לא נדרש", כאשר פקיד המסירה חתום על אישור המסירה כנדרש (ר' עפ"ת 39538-02-19 בלאה נ' מדינת ישראל (1.3.19)).

זאת ועוד, הנאשמת אינה מספקת כל הסבר כיצד הגיע לביתה ההודעה על גזר הדין (שנשלחה לאותה כתובת), אך לא ההזמנה לדיון.

באשר לעילה השנייה, הרי שכבר נפסק כי כפירה כללית אינה מלמדת על חשש לעיוות דין- "לסיכום, על כל הטוען לקיומה של עילה זו (חשש לעיוות דין- א"ל), במסגרת בקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר, להציג טעמים של ממש לביסוס טענתו, טעמים הנתמכים במסמכים ובראיות שיש בהם פוטנציאל של ממש לשינוי התוצאה" (רע"פ 8427/17 מדינת ישראל נגד סאלם [25.3.18]).

סוף דבר, הבקשה נדחית.

ניתנה היום, ה' ניסן תשע"ט, 10 אפריל 2019, בהעדר הצדדים.